

2. Sodišče naj odloči, ali v primeru, da sta obe stranki javna subjekta, uvodna izjava 28, člen 10 in člen 12(4) Direktive 2014/24/EU, nasprotujejo uporabi določb iz deželnega zakona Benečije št. 26/2012, na podlagi javno-javnega partnerstva iz zgoraj navedenega člena 12(4) ter člena 5(6) zakonske uredbe št. 50/2016 in člena 15 zakona št. 241/1990, v omejenem smislu, in sicer da mora naročnik javno navesti razloge za odločitev, da bo storitev navadnega reševalnega prevoza oddal z javnim naročilom namesto z neposredno sklenitvijo pogodbe.

(¹) Direktiva 2014/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju in razveljavitvi Direktive 2004/18/ES (UL 2014, L 94, str. 65).

Pritožba, ki jo je Satelitski center Evropske unije (SatCen) vložil 10. januarja 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (deveti razširjeni senat) z dne 25. oktobra 2018 v zadevi T-286/15, KF/SatCen

(Zadeva C-14/19 P)

(2019/C 164/09)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnik: Satelitski center Evropske unije (SatCen) (zastopnik: A. Guillerme, avocate)

Drugi stranki v postopku: KF, Svet Evropske unije

Predloga

Pritožnik Sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano sodbo razveljavi;
- tožeči stranki na prvi stopnji naloži plačilo vseh stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

SatCen v pritožbi navaja te pritožbene razloge:

- Splošno sodišče je s tem, da je ugotovilo, da je pristojno za odločanje o tožbenih predlogih tožeče stranke, napačno uporabilo pravo, ker (i) ni preučilo, ali so merila za pristojnost Sodišča izpolnjena in ker je (ii) napačno razlagalo načelo enakega obravnavanja.

- Splošno sodišče je s tem, da je ugotovilo, da pristojnost Splošnega sodišča za odločanje o tem sporu temelji na členih 263 in 268 PDEU, napačno uporabilo pravo;
- Splošno sodišče je s tem, da je preučilo predloge osebe KF v zvezi z izvedbo upravne preiskave, izkrivilo dejstva;
- Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo pri razlagi člena 1 Priloge IX h kadrovskim predpisom SatCen in koncepta pravice do obrambe.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Corte suprema di cassazione (Italija) 10. januarja 2019 – A.m.a. - Azienda Municipale Ambiente SpA/Consorzio Laziale Rifiuti – Co.La.Ri.

(Zadeva C-15/19)

(2019/C 164/10)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Corte suprema di cassazione

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: A.m.a. - Azienda Municipale Ambiente SpA

Nasprotna stranka: Consorzio Laziale Rifiuti – Co.La.Ri.

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je s členoma 10 in 14 Direktive (ES) 1999/31 (¹) skladna razlaga pritožbenega sodišča, ki je retroaktivno uporabilo člena 15 in 17 d.lgs. 36/2003 (zakonska uredba št. 36/2003) – s katerima se navedene določbe [prava Unije] prenašajo v nacionalno pravo – tako da se tam določene obveznosti, zlasti v delu, ki določa podaljšanje upravljanja po zaprtju z deset na trideset let, brezpogojno uporabljajo za obstoječa odlagališča, ki že imajo dovoljenje za obratovanje?
2. Ali je – glede na vsebino členov 10 in 14 Direktive (ES) 1999/31, ki pozivata države članice, naj sprejmejo „ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se vsi stroški, povezani z gradnjo in obratovanjem odlagališča, vključno, kolikor je mogoče, s stroški finančnega zavarovanja ali enakovrednega ukrepa iz člena 8(a)(iv), ter ocenjeni stroški zaprtja odlagališča in upravljanja po zaprtju za obdobje najmanj 30 let krijejo s plačilom, ki ga zaračuna upravljavec za odlaganje kakršne koli vrste odpadkov na tem odlagališču“, in „ukrepe za zagotovitev, da odlagališča, ki ob prenosu te direktive že imajo dovoljenja ali že delujejo“ smejo obratovati še naprej – z navedenimi predpisi skladna razlaga pritožbenega sodišča, ki je člena 15 in 17 zakonske uredbe št. 36/2003 uporabilo za obstoječa odlagališča, ki že imajo dovoljenje za obratovanje, čeprav člen 17 pri izvajanju tako določenih obveznosti, tudi kar zadeva navedena odlagališča, izvedbene ukrepe omejuje na določitev prehodnega obdobja in ne določa nobenega ukrepa za omejitev posledičnega finančnega učinka podaljšanja na „imetnika“?